

Conferința organizației municipale București a P. C. R.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a III-a)

ceastă sarcină se va pune cu și mai mare acuitate, pe o scară și mai largă. Eu pun această problemă în fața organizației de partid din București. M-am referit la ea și la Iași, dar insist aici deoarece în sală se găsește cadru de bază nu numai din București, ci din toate regiunile din România, din organele centrale, care trebuie să acționeze cu toată fermitatea în vederea realizării sarcinilor de export. Trebuie să spun că în 1972 nu am realizat exportul de produse agricole și animale necesar — și această creștere este de mare importanță pentru dezvoltarea industriei și a altor ramuri ale economiei. Iată de ce rog ca toate organizațiile și comitetele de partid să acorde atenție deosebită acordării comitetelor județene, deci și la municipiul București, comisiile de partid, la care să participe reprezentanți ai tuturor unităților care exportă, care să urmărească activitatea producției și a activității de distribuție și a vânzării produselor. Am stabilit, după cum știți — la plenară, să constituim în toate întreprinderile care au sarcini de export, comisii speciale care să urmărească activitatea producției și a distribuției în această direcție. Să nu devină o formalitate de a raporta la zile mari că am mai creat o comisie, că mai avem un colectiv obștesc, ci să asigurăm ca aceste colective să devină organisme vii, active, care să contribuie la realizarea importantului program pe care îl avem în acest sector de activitate.

Stimați tovarăși, Tot ceea ce facem, întregul program de dezvoltare a industriei, a agriculturii, a bazei materiale a societății noastre, este destinat fâșurii bunăstării și fericirii întregului nostru popor. Trebuie să urmărim permanent felul cum se realizează în viața programul stabilit de Congres și de Conferința Națională în acest domeniu. Infaptuirea acestor măsuri trebuie să constituie preocuparea zilnică, permanentă, a partidului, a sindicatelor, a U.T.C.-ului, a consiliilor populare.

În multe locuri s-a ridicat, de exemplu, problema creșterii și ameliorării. Am stabilit la Conferința Națională un program de asemenea construcții de aproape trei ori mai mare decât totalul existent în 1970. Din păcate planul privind construcțiile de creșe și de cămine nu s-a realizat în cursul anului 1972 nici în Capitală. Rog să fie luate toate măsurile pentru ca în acest an să recuperăm rămânerea în urmă și să realizăm în întregime sarcinile de plan în această privință. Dacă va fi posibil, va trebui să ne propunem chiar să construim ceva în plus. În 1975, peste ceea ce am prevăzut în plan. Trebuie să realizăm însă, în primul rînd, ceea ce avem prevăzut.

Este, de asemenea, necesar să acordăm o mai mare atenție problemei locuințelor. Construim mult, dar și cerințele sînt mari. În următorii ani, mai cu seamă după 1975, va trebui probabil să construim și mai mult,

intr-un ritm și mai intens spre a satisface într-un grad mai mare cerințele de locuințe ale oamenilor. Se impune, totodată, să luăm măsuri pentru buna repartitie a locuințelor. Trebuie să recunoaștem că nu întotdeauna repartizarea locuințelor este cea mai bună. Uneori beneficiază de locuințe, inclusiv în Capitală, nu cei care au rolul principal în producție — și cînd vorbesc de producție cuprind aici și știința și învățămîntul — ci unii care știu să fie mai insistenți sau care, cum se spune, mai au pe ici pe colo „prietenii”. (Aplauze) Aș ruga, pe tovarășii care au în preocuparea lor problema locuințelor, să nu înțeleagă aceste aplauze în sensul că conferința este de acord să promovăm asemenea sistem de prietenie. (Amînește) Eu am înțeles că participanții la conferință aprobă, prin aplauzele lor, critica făcută, îndreptată împotriva acestei mentalități, că ei se pronunță pentru măsuri hotărîte spre a-i pune capăt. Trebuie să trecem la repartitia locuințelor pe unități de producție, — în întreprinderi, institute, în celelalte unități unde sînt desfășurate activitatea oamenilor muncii — și să acordăm prioritate celor care au greutăți mai mari. Înteleg că fiecare dorește să aibă o locuință mai bună, dar trebuie să discutăm deschis lucrurile în colectivul de oameni ai muncii și să satisfacem cu prioritate cerințele aceluia care are situații mai grele. Este de înțeles că în primul rînd trebuie să dăm curs cererilor aceluia care au mai mulți copii. Eu rog ca în acest spirit să stabilim măsurile de repartizare în viitor a locuințelor. De altfel, se lucrează la Leșea nr. 10, pe care vrem s-o îmbunătățim. Este adevărat, se lucrează cam de mult, dar sper că va fi gata în curînd. O vom trimite și comitetelor județene și unor întreprinderi ca să-și spună părerea asupra acestor modificări, astfel încît perfecționările pe care le vom aduce să fie în seamă de criticile, de observațiile ce s-au făcut pe drept cuvînt în ultimii ani de mulți cetățeni.

Este, de asemenea, necesar ca organele locale ale puterii de stat, consiliile populare, să acorde mai multă atenție bunei gospodării a Capitalei, a sectoarelor, să pună mai multă ordine în îngrijirea locuințelor și, în general, în gospodăria orașului. S-a făcut mult în această privință — trebuie să recunoaștem acest lucru — dar mai sînt lipsuri. Cred că în Capitală se poate face mai mult în această privință.

S-a spus aici că va trebui să nu mai extindem în viitor Capitala, că în 1990 să-i reducem perimetrul. Este un lucru bun. Dar imi pun întrebarea: cum o să reducem perimetrul în 1990 dacă în 1973 și 1974 îl extindem? O să demolăm? Construim încă în afara orașului. Extinzînd astăzi în mod nejustificat perimetrul Capitalei, tot ceea ce s-a spus aici cu privire la restrîngerea în 1990, devine o vorbă goală. Este ne-

cesar să limităm cu botărire extinderea Bucureștiului. Să păstrăm spre interior, pentru a rezolva și problemele de dezvoltare generală a Bucureștiului, dar și condiții edilitare și arhitectonice mai bune. Aș menționa, de asemenea, problemele de aprovizionare și, în general, problemele legate de buna deservire a oamenilor muncii. Asemenea probleme trebuie să stea mai mult în atenția comitetelor noastre de partid de sectoare, a comitetului municipal, a consiliilor populare. Să se înțeleagă că se impune să ne preocupăm permanent, zi de zi, de îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Să discutăm deschis cu cetățenii toate problemele. Numai unind eforturile tuturor cetățenilor vom putea asigura rezolvarea în mai bune condiții a acestor probleme, inclusiv îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii din Capitală.

Este necesar să acționăm cu mai multă fermitate pentru aplicarea principiilor eticii și echității socialiste. Să trecem la organizarea activității și vieții sociale pe baza normelor cuprinse în proiectul de cod al eticii și echității socialiste. Trebuie să înțelegem că nu am făcut acest proiect privind etica și echitatea socialistă ca el să constituie numai un prilej de conferințe, de lucrări pe baza cărora cei ce scriu își îmbunătățesc condițiile de viață. Aceste norme trebuie să constituie criteriul de bază ale vieții și activității, ale organizării relațiilor în toate sectoarele.

Trebuie să intensificăm activitatea politico-ideologică, de educare a tuturor oamenilor muncii. Formarea omului nou, înarmat cu o înaltă conștiință socialistă și activitate, este o sarcină deosebit de mare în activitatea educativă, în formarea omului nou. Tinînd seama de aceasta se impune ca organizația de partid, comitetul municipal să acorde mai multă atenție muncii de partid, îndrumării comunistilor din aceste unități, spre a face ca în întreaga lor activitate să se reflecte mai pregnant concepția noastră despre lume și viață, materialismul dialectic și istoric, marxism-leninismul. Să asigurăm ca în întreaga activitate a organizațiilor de partid și a instituțiilor educative să se reflecte hotărârile plenei Comitetului Central, ale Conferinței Naționale a partidului! Avem toate condițiile ca, paralel cu activitatea în producție, să obținem o îmbunătățire reală a muncii politico-educative. De altfel, este clar că există o strînsă unitate dialectică între aceste două domenii.

În măsura în care vom obține rezultate bune în creșterea conștiinței socialiste, în ridicarea nivelului de cultură, în înțelegerea tot mai clară de către masele largi de oameni ai muncii a fenomenelor vieții sociale, în aceeași măsură va crește și participarea lor activă la întreaga viață economico-socială, se va asigura infaptuirea în condiții tot mai bune a întregului program de dezvoltare a României. Sînt convins că și în această privință organizația de partid București, Capitala în general, se va situa în primele rînduri. (Aplauze puternice)

Dragi tovarăși, După cum vedeți, în fața organizației de partid din Capitală, a întregului partid sînt sarcini deosebit de mari. Infaptuirea lor cu succes cere îmbunătățirea continuă a activității organizațiilor de partid, creșterea, în toate domeniile, a rolului lor conducător.

Organizația de partid a Capitalei numără aproape 230.000 de membri. Este cea mai puternică organizație a partidului — și nu numai din punct de vedere numeric. Aici sînt puternice forțele ale partidului nostru, numeroase cadre — formate atît în ilegalitate, cit și în anul de după eliberarea țării. De aceea, noi apreciem că organizația din București constituie din toate punctele de vedere principala forță a partidului nostru, că ea poate rezolva cu succes toate sarcinile care îi stau în față. (Aplauze puternice)

Comune bine organizația de partid a Capitalei — de 40 de ani. Aici, de fapt, am început activitatea mea în rîndurile partidului. Știu că a fost întotdeauna o organizație de mare forță și din 23 August ea a jucat un rol important, iar astăzi constituie o forță politică uriașă. Comitetul Central al organizației de partid din București, tuturor comunistilor, activului Comitetului municipal și își exprimă convingerea că această forță va continua să fie și în viitor un sprijin de nădejde în aplicarea în viață a întregii politici a partidului, că își va aduce contribuția tot mai importantă la întărirea unității și forței partidului nostru, la creșterea rolului său conducător în toate sectoarele de activitate. (Aplauze puternice)

Așa cum am mai menționat și altă dată, rolul conducător al partidului trebuie să se infaptuiască concret, de către fiecare organizație de partid, de către fiecare activist, de fiecare membru de partid. Fiecare comunist, la locul său de muncă, poartă răspunderea — și trebuie să acționeze — pentru cunoașterea de către toți cetățenii a politicii partidului, pentru unirea eforturilor tuturor celor ce muncesc în infaptuirea acestei politici. Rolul conducător al partidului nu înseamnă a sta de o parte, sau a fi deasupra colectivului de oameni, ci a te implica activ în viață, să te întregă activ în viață, să te egaleză după principiile deplină egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, ale renunțării la forță și

atenție repartizării forțelor partidului în toate domeniile de activitate, folosirii bune a cadrelor de care dispunem. Nu este un secret că încă nu în măsură suficientă activul de partid și chiar membrii diferitelor comitete de partid, participă la activitatea generală — și aceasta nu din vina lor, ci din cauză că, de multe ori, organele noastre de partid neglijează antrenarea și asigurarea participării la muncă de partid a întregului activ, a tuturor membrilor din diferitele organisme ale partidului. Se impune să dăm în viitor mai multă atenție infaptuirii direcțiilor date de Comitetul Central al partidului privind participarea la activitatea concretă a membrilor comitetului, a activului, a fiecărui membru al partidului.

Trebuie să dezbaterem mai larg cu comunistii toate problemele activității partidului, să asigurăm ca toate hotărârile mai importante pe care le ia fiecare organism de partid, inclusiv hotărârile luate de Comitetul Central, să fie larg dezbătute în partid, să constituie rodul gîndirii și înțelepciunii întregului nostru partid — numai lărgind continuu democrația de partid, vom crea o bază mai bună pentru adincirea democrației muncitorești, pentru buna funcționare a comitetelor și consiliilor oamenilor muncii, a altor organisme obștesci în condiții de dezvoltării democrației noastre în general. Pentru fâșurarea societății socialiste multilaterale dezvoltate — așa cum ea a fost definită de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului — trebuie să asigurăm o participare tot mai largă a întregului popor la luarea și infaptuirea tuturor hotărârilor. Numai cu participarea conștientă a întregului popor, stăpîn pe destinele sale, putem asigura edificarea societății socialiste multilaterale dezvoltate, crearea condițiilor pentru trecerea la etapa a doua a comunismului! (Aplauze puternice) Totodată, este necesar să acordăm mai multă atenție întăririi disciplinei de partid, a spiritului de răspundere al fiecărui activist de partid și de stat, al fiecărui comunist, pentru îndeplinirea sarcinilor și îndatoririlor lor. Trebuie, de asemenea, să acționăm pentru întărirea disciplinei în producție, deoarece aceasta constituie o latură inseparabilă a dezvoltării activității noastre sociale, a participării conștiente a poporului la dezvoltarea opere de construcție a noii societăți.

Sînt convins că organizația de partid a Capitalei va face totul pentru a-și îndeplini, în toate domeniile de activitate, marile sale îndatoriri, că se va prezenta în 1975 cu îndeplinirea cincinalului în patru ani și jumătate. Vă urez succese cit mai mari în această privință! (Aplauze puternice)

Stimați tovarăși, După cum se știe, partidul și statul nostru desfășoară o largă activitate internațională. În întreaga sa politică externă, partidul, statul nostru se călăuzește după principiile deplină egalității în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, ale renunțării la forță și

la amenințarea cu forța în relațiile dintre state. Aceste principii capătă o afirmare tot mai puternică în lume, sînt recunoscute astăzi, într-o măsură tot mai mare, ca singurele în stare să asigure relații noi, de colaborare și pace între toate statele lumii.

Acordăm, desigur, o atenție deosebită, colaborării cu toate țările socialiste, milițăm pentru întărirea unității lor, considerînd că aceasta corespunde intereselor tuturor acestor state și fiecărei țări socialiste în parte, cauzei generale a socialismului și păcii în lume.

O atenție deosebită acordăm, de asemenea, lărgirii colaborării cu țările care au trecut pe calea dezvoltării independente, cu mișcările de eliberare națională. Considerăm că lărgirea acestei colaborări corespunde atît intereselor fiecărei țări, cit și cauzei generale a luptei antimprialiste, cauzei păcii și colaborării.

Totodată, în spiritul coexistenței pașnice, promovăm largi relații cu toate statele lumii, inclusiv cu statele capitaliste dezvoltate, extindem participarea României la diviziunea internațională a muncii. Acționînd în acest fel, aducem o contribuție activă la desfășurarea luptei popoarelor împotriva politicii imperialiste de forță și dictat, pentru infaptuirea unor schimbări radicale în viața internațională.

Trebuie să menționăm că evenimentele din ultimii ani, inclusiv cele din 1972 — și așa putea spune și de la începutul anului 1973 — confirmă pe deplin justitatea politicii externe a României, a hotărîrilor Congresului al X-lea și ale Conferinței Naționale cu privire la evoluția vieții și a relațiilor internaționale. În toate s-au produs schimbări importante, care continuă să se accentueze, imprimînd un curs spre desîntindere, spre crearea unor condiții mai bune pentru soluționarea diverselor probleme complicate pe calea tratativelor, pe cale pașnică.

Creșterea rolului popoarelor în viața internațională se dezvoltă conștient și din cauza faptului că forța tot mai importantă în desfășurarea activității pe plan mondial. Salutăm cu multă satisfacție parafarea acordului de la Paris cu privire la înecetarea războiului din Vietnam. Sperăm că, așa cum s-a spus, el va fi semnat în ziua de 27 ianuarie și că din această zi vor înceta cu desăvîrșire acțiunile militare. România a acordat întotdeauna întregul său sprijin poporului vietnamez și celorlalte popoare din Indochina, a militat cu fermitate pentru o soluționare politică, pe calea tratativelor, a războiului din Vietnam și, în general, din Indochina. Ne exprimăm speranța că acordul realizat va deschide calea pentru o pace trainică, erind condițiile ca poporul vietnamez, popoarele din Indochina să-și poată consacra forțele dezvoltării lor economice și sociale, să-și poată soluționa problemele corespunzătoare voinței și hotărîrii lor, fără nici un amestec din afară. (Vii aplauze). Și în viitor România va dezvolta larg colaborarea cu aceste state, deoarece considerăm că pe această cale vom putea contribui

la vindecarea mai rapidă a rănilor războiului, la dezvoltarea acestor țări, la întărirea prieteniei și colaborării între popoarele noastre.

Acordăm o mare atenție infaptuirii securității în Europa. Participăm activ la Helsinki la elaborarea și definitivarea măsurilor în vederea înierii conferinței general-europene. Sîntem hotărîți să acționăm — atît în cadrul lucrărilor pregătitoare, cit și în viitor, în diferitele forme, inclusiv în cadrul Conferinței Generale — pentru ca hotărârile ce se vor lua să tină seama de dorința și interesele tuturor popoarelor din Europa, să asigure așezarea relațiilor dintre ele pe o bază nouă, să garanteze dezvoltarea liberă, independentă a fiecărei națiuni, colaborarea largă între statele continentului, să deschidă perspective pentru o pace îndelungată și, în același timp, să contribuie la soluționarea și a altor probleme în relațiile cu toate statele lumii.

Acordăm o mare atenție problemelor militare din Europa. Considerăm că la soluționarea acestor probleme — parte integrantă a securității și dezvoltării pașnice a Europei — trebuie să participe toate statele. Este necesar să se găsească forme corespunzătoare pentru a fi abordate multiplele probleme care se ridică în legătură cu aceasta, ca popoarele să realizeze pași înainte spre dezagajare militară, spre reducerea și retragerea trupelor străine de pe teritoriile altor state, reducerea a trupelor naționale, precum și spre infaptuirea unor măsuri care să meargă în direcția desîntinderii, a păcii și cooperării în Europa. (Aplauze puternice)

În cadrul securității europene dezvoltării relațiilor cu țările din Balcani, cooperării balcanice, considerînd că există condiții mai favorabile pentru a transforma această regiune într-o zonă a colaborării și păcii.

Ne preocupăm și sîntem îngrijorați de menținerea încordărilor din Orientul Mijlociu. Considerăm că trebuie să se depună eforturi susținute pentru a se ajunge la o soluție politică, în spiritul rezoluției Consiliului de Securitate. În același timp, este necesar să se tină seama de necesitatea de a se asigura rezolvarea problemei populației palestiniene, în conformitate cu interesele acesteia.

Trebuie să acționăm cu mai multă fermitate, împreună cu toate forțele progresiste, în vederea soluționării problemelor lîngioase dintre state pe calea politică, a tratativelor, pentru lichidarea tuturor zonelor de încordare din lume. Aceasta corespunde intereselor tuturor statelor lumii, cauzei progresului și civilizației în general.

Acordăm o mare atenție problemei dezarmării generale și în primul rînd a celei nucleare, dorim ca sutele de miliarde de dolari care se cheltuiesc acum pentru înarmare, să fie folosite în scopul bunăstării și fericirii popoarelor. Nu este un secret că și România este nevoită să facă eforturi în această direcție în vederea întăririi capacității de apărare a țării. Lupta pentru dezarmare nu este o problemă abstractă, ci o problemă concretă, atît a poporului nostru,

cît și a tuturor popoarelor. Trebuie să facem totul pentru a se trece la realizarea unor măsuri concrete de dezarmare. (Aplauze prelungite)

În stabilirea unor noi relații în viața internațională și în promovarea cursului spre desîntindere care a început, un rol tot mai important are Organizația Națiunilor Unite și alte organisme internaționale. Ca și pînă acum, România va acționa cu toată fermitatea pentru creșterea rolului O.N.U. și a celorlalte organisme internaționale. Este necesar ca la soluționarea problemelor internaționale să se tină seama de interesele tuturor statelor și popoarelor, ca fiecare stat — fie el mare, mijlociu sau mic — să participe cu drepturi egale la găsirea celor mai bune soluții care să garanteze independența, suveranitatea, pacea și dezvoltarea fiecărui popor.

Apreciem pozitiv schimbările care au loc în lume, dar nu ne facem iluzii că totul va merze de la sine. Știm că mai sînt forțe ostile desîntinderii și independenței popoarelor. De aceea, considerăm că este necesar să facem totul pentru unirea tuturor forțelor progresiste, antimprialiste. Să în puterea popoarelor să asigure afirmarea în lume a unei noi politici!

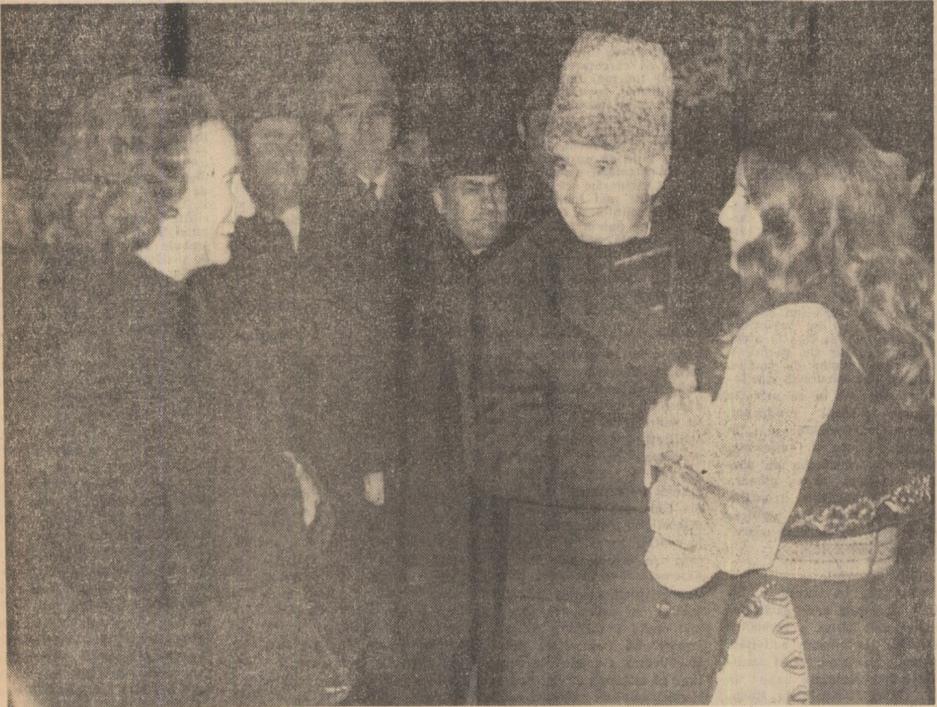
În ce o privește, România va face totul pentru a contribui la extinderea colaborării între popoare, la asigurarea păcii în lume, conștient că această politică corespunde pe deplin intereselor vitale ale poporului nostru, ale tuturor popoarelor, cauzei prieteniei între toate națiunile lumii. (Aplauze puternice)

Dragi tovarăși, În incheiere, aș dori să mulțumesc conferinței, comunistilor, oamenilor muncii din Capitală pentru urările ce mi-au fost adresate în aceste zile și astăzi. În toate acestea văd o aprobare a politicii interne și externe a partidului nostru, o expresie a hotărîrii oamenilor muncii din București ca și a întregului nostru popor, de a infaptui cu fermitate această politică.

Vă pot asigura, tovarăși, că în ce mă privește, voi servi cu toată ființa mea cauza poporului, a partidului, a comunismului și păcii. (Aplauze puternice; urale. Se scandează: „Ceaulescu — La mulți ani!”)

Doresc să-mi exprim încă o dată convingerea că organizația de partid din Capitala patriei noastre socialiste își va îndeplini cu cinste marile îndatoriri ce-i revin, că oamenii muncii din București își vor spori aportul la triumful societății socialiste multilaterale dezvoltate în România, la bunăstarea și fericirea întregului nostru popor. (Aplauze puternice; urale. Se scandează: „Ceaulescu și poporul!”)

Vă doresc dumneavoastră, tuturor comunistilor și oamenilor muncii din Capitală multe succese în întreaga activitate, sănătate și fericire! (Aplauze îndelungate; urale puternice. Se scandează: „Ceaulescu — P.C.R.”. Toți participanții la conferință ovacionează minute în șir pentru partid, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).

**Scinteia
tineretului**
omagial

Un om între oameni, un comunist între comuniști

NICOLAE CEAUȘESCU

BALADA NEÎNFRICATULUI LUPTĂTOR

Versuri: *ALEXANDRU ANDRIȚOIU* Muzica: *SERGIU SARCHIZOV*

Copilul cobora cu Oltul
De pe-un frumos picior de plai
Pe unde-au ridicat norodul
La lupte, Tudor și Mihai.

Venea cu Argeșul la vale,
Venea prin codrii seculari
Unde-au zidit cu dor și jale
Odată, zece meșteri mari.

Copilul a venit să fie
La numai cinsprezece ani,
In focul luptelor solie
De muncitori și de țărani.

Cumplită s-a stîrnit prigoana
Adolescentului bărbat
Purtat în lanțuri spre Doftana,
Din fragezi ani întemnițat.

Dar lanțuri n-au fost ca să-l abată
Nici cruntul temnițelor zid,
Inima lui neînfricată
Bătea cu foc pentru partid.

Sub soarele eliberării,
La al istoriei zenit,
In fruntea tinerilor țării
Partidu-avea un fiu călît.

Iar azi in fruntea României
E-alesul unui brav popor
Chezaș al muncii și-omeniei
Spre comunism, spre viitor.

În orînduirea noastră, criteriul fundamental de apreciere a omului il reprezintă activitatea socială utilă, munca; numai muncind cu rîvnă, în fabrici și uzine, pe șantiere de construcții, pe ogoarele țării, în unitățile de cercetare și învățămînt, în toate domeniile producției materiale și spirituale, aflîndu-se în primele rînduri ale constructorilor socialismului din țara noastră, tineretul se va putea afirma din plin, își va face cu adevărat datoria față de patria sa socialistă, față de propriul său viitor. Constituie, de aceea, o înaltă îndatorire a Uniunii Tineretului Comunist de a educa tineretul în spiritul respectului și al dragostei de muncă, al dorinței de a închina patriei, poporului, întreaga sa activitate, toate cunoștințele și priceperea sa.

NICOLAE CEAUȘESCU

Din cuvîntarea la Adunarea festivă consacrată sărbătoririi semicentenarului U.T.C.

O VIAȚĂ DE OM,

O VIAȚĂ DE REVOLUȚIONAR

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a născut la 26 ianuarie 1918, în localitatea Scornicești, județul Olt. Era al treilea copil care s-a născut în casa țaranului Andruță Ceaușescu, într-o familie care avea să numere zece.

Este absolvent al Academiei de Studii Economice din București.

De la vârsta de 11 ani a început să lucreze în diferite ateliere și fabrici din București. În scurt timp s-a încadrat în mișcarea muncitorească revoluționară, participând activ la marile frământări și zguduiri sociale din România antebelică.

În anul 1933 a intrat în rândurile Uniunii Tineretului Comunist din România, devenind activist de bază al organizației din București. Din același an este membru al Partidului Comunist Român.

În luna iunie a anului 1933, este ales membru în Comitetul Național Antifascist, organizație legală înființată din inițiativa P.C.R.

Încadrat în mișcarea muncitorească revoluționară și antifascistă, Nicolae Ceaușescu face pentru prima dată cunoștință cu arestul poliției, la 23 noiembrie 1933. Avea pe atunci vârsta de 15 ani.

În anul 1934, Nicolae Ceaușescu este arestat și anchetat de trei ori pentru activitatea sa revoluționară și antifascistă.

În 1936 este arestat din nou. În această perioadă activa ca secretar al Comitetului regional al U.T.C. Prahova. Condamnat de Tribunalul Comandamentului corpului II Armată din Brașov, este eliberat în 1938, după ce și-a executat în întregime condamnarea la Doftana. Ieșit din închisoare reînnoadă repede firul activității sale revoluționare.

În calitate de membru al comisiei tineretului comunist pe Capitală și apoi — din toamna anului 1939 — ca membru al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist, desfășoară o intensă activitate, ia parte la numeroase acțiuni inițiate de partid.

În septembrie 1939, în cadrul Conferinței Uniunii Tineretului Comunist s-a format un secretariat al U.T.C. din care a făcut parte și Nicolae Ceaușescu. Organele de siguranță află repede de această alegere a lui Nicolae Ceaușescu în conducerea organizației comuniste de tineret și poliția primește ordin să treacă la arestarea și trimiterea lui în judecată. Neputând fi însă găsit, este condamnat în lipsă pentru delictul de „uneltire contra ordinii sociale”.

Activând în adâncă ilegalitate, ferindu-se cu abilitate de urmăritori, Nicolae Ceaușescu participă activ la reorganizarea Uniunii Tineretului Comunist, la intensificarea activității acestei organizații în întreaga țară.

În această perioadă a cunoscut-o pe viitoarea sa soție, Elena Petrescu, muncitoare textilistă și militantă antifascistă ca și el.

Soția sa, Elena Ceaușescu, este astăzi dr. inginer în chimie, membră a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, director general al Institutului Central de Cercetări Chimice. Copiii: Valentin, cercetător fizician; Zoe-Elena, matematician, membru supleant al Biroului C.C. al U.T.C.; Nicu, student în anul III la Facultatea de fizică, vicepreședinte al Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din Centrul Universitar București.

Către sfârșitul lunii iulie 1940, este prins de organele poliției, arestat și întemnițat în închisoarea Jilava din București. În această perioadă l-a cunoscut pe tovarășul Ion Gheorghe Maurer, pe atunci avocat al apărării comuniștilor.

Încheindu-și perioada de detenție, este transferat,

împreună cu alți militanți revoluționari, în lagărul de la Tg. Jiu, ieșind din lagăr, în vîrstă de 27 de ani, și se încredințează de către conducerea partidului, în zilele insurecției armate de la 23 August 1944, funcția de secretar general al Uniunii Tineretului Comunist. Cu experiența sa revoluționară, cu forța sa de a cuceri oamenii, Nicolae Ceaușescu a însuflețit tineretul țării în lupta pentru instaurarea la conducerea României a unui guvern care să reprezinte cu adevărat interesele naționale.

La Conferința Națională a Partidului Comunist din România din octombrie 1945 este ales membru al Comitetului Central al Partidului Comunist. I se încredințează pe rînd o serie de sarcini pe linie de partid și de stat. Activează, o perioadă, în 1946 ca secretar al Comitetului regional de partid Dobrogea, iar apoi, pînă în 1947, ca secretar al Comitetului regional de partid Oltenia.

În 1948 Congresul de unificare al Partidului Comunist Român cu Partidul Social-Democrat îl alege membru supleant al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român; la congresul următor, în 1952, este ales membru al Comitetului Central al Partidului.

În toată această perioadă i s-au încredințat o serie de munci de răspundere în conducerea statului.

În aprilie 1954 devine secretar al C.C. al P.C.R., iar din 1955 pînă în martie 1965 este și membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului.

În mod deosebit s-a făcut remarcată grija pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat-o în continuare — cu toată răspunderea și capacitatea de efort pe care i-o cerea îndeplinirea celorlalte sarcini — educării și formării tineretului, ridicării și promovării din rândurile acestuia a numeroase cadre tinere bine pregătite, care ulterior au primit diferite însărcinări de răspundere în conducerea partidului și statului, alături de Nicolae Ceaușescu. Este de subliniat faptul că a îndrumat direct activitatea Uniunii Tineretului Comunist, întreaga activitate de formare pentru muncă și viață a tinerei generații din patria noastră.

În martie 1965, tovarășul Nicolae Ceaușescu este ales prim-secretar al Partidului Comunist Român. În această calitate, la Congresul al IX-lea al P.C.R. din iulie 1965, a prezentat Raportul de activitate al Comitetului Central. La acest congres este ales membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent și secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

La data de 9 decembrie 1967 Marea Adunare Națională îl alege președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. În noiembrie 1968 a fost ales președinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste.

De la înființarea Consiliului Apărării Republicii Socialiste România, în martie 1969, este președinte al acestui consiliu și, în această calitate, comandant suprem al forțelor armate ale țării.

Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, din august 1969, îl alege pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al partidului, iar în prima sesiune plenară a noului Comitet Central al partidului este ales membru al Comitetului Executiv și al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R.

Pentru activitatea sa, tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost decorat cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România, i s-au conferit titlurile de Erou al Muncii Socialiste și Erou al Republicii Socialiste România.

DE CE ESTE ALESUL ȘI CONDUCĂTORUL NOSTRU

Din cuvîntarea tovarășului
ION GHEORGHE MAURER

la Conferința extraordinară a organizației municipale de partid București — 12 iulie 1969 — cu prilejul propunerii tovarășului Nicolae Ceaușescu ca secretar general al Partidului Comunist Român.

„Cred că este lesne de înțeles pentru ce un om care și-a inchinat viața toată, în ceea ce această viață a avut mai bun, cauzei partidului, să-și înceapă cuvîntul, exprimînd mulțumirea profundă pe care o resimte față de hotărîrea ce ați luat-o de a propune Congresului partidului candidatura tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru realegerea sa în funcția de secretar general...”

Eu văd în această hotărîre un act de recunoaștere și un act de adîncă semnificație politică. Un act de recunoaștere meritată pentru acest strălucit fiu al țării, pentru migala cu care a pus în valoare adevărurile și frumusețea socialismului, marea lui, pentru energia cu care a luptat ca aceste adevăruri să fie luate în seamă în lume, să-și croiască drum din ce în ce mai larg, pentru destoinicia cu care a lucrat la construirea, la împlinirea socialismului în țara noastră.

Dar acest act este, în același timp și un act de adîncă semnificație politică. El vădește atașamentul partidului întreg față de cei care-și îndeplinesc datoria în chipul în care și-o îndeplinesc tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru întregul său trecut, pentru realizările sale, pentru perspectivele pe care munca sa viitoare ni le deschide”.

FILE DE ALBUM

Tovarășul Nicolae Ceaușescu la Craiova în 1946, secretar al Comitetului Regional P.C.R.—Oltenia

Utecista Elena Petrescu în anul 1939

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu în anul 1946 la Constanța. Tovarășul Nicolae Ceaușescu secretar al Comitetului Regional P.C.R. — Dobrogea.

REPORTAJ LA SCORNICEȘTI

O așezare ome-nească de deal sau istoria în arcuiri geologice: aceasta este prima impresie a celui ce ia firul văii, în sus, și întil-nește un loc măcă. Un sat ca oricare altul dacă nu chiar mult mai simplu, mai puțin ceremonial, Scornicești. Un centru de comună azi, reunind deopotr-ivă istoria trecută și prezentă, destine de oameni și legendă, prefaceri economice și sociale în consens cu însăși ideea de progres. Dar mai înainte de toate, satul acesta, Scornicești, rămîne legat de numele și viața

unui om. Cel ce se năște acum cincizeci și cinci de ani și era al treilea într-o familie de zece copii, numeroasă, săracă, dar răbdătoare și harnică în armonia ei, în truda de a-și gospodări cu pricepere casa și puținul pămînt pe care îl avea în astfel de familii s-a rezemat de fapt întotdeauna țara, în greul și nădejdea lor s-a sprî-jinit istoria. Se gîndește însă atunci, cineva, că peste ani și ani copilul cu ochii ca „două boabe de piper” avea să uimească și să descopere în alt chip lumea, dedicîndu-se ei

La mulți ani, iubite conducător!

Sintem aici, la Uzina mecanică din Sinaia peste 600 de uteciști și pentru fiecare din noi întreaga Dumneavoastră viață și muncă constituie un exemplu. Un exemplu de înaltă abnegație revoluționară, de dragoste și dăruire pentru binele patriei, al poporului. Sintem mereu vii în amintirea noastră faptele Dumneavoastră eroice și ale uteciștilor pe care i-ați condus și îndrumat pe aceste meleaguri.

Păstrăm în memoria noastră, la loc sfânt, cuvintele și îndemnul pe care ni le-ați adresat când ați fost, nu demult, în mijlocul nostru. Ați vorbit atunci întregului colectiv al uzinei, v-ați adresat nouă, celor mai tineri muncitori, indicându-ne căile prin care uzina, însăși viața noastră, poate deveni un obiectiv important al noii civilizații industriale ce se edifică astăzi. Și cuvintele Dumneavoastră au devenit fapte.

Acum, când aniversați 55 de ani de viață și 40 de ani de muncă și luptă continuă pentru binele întregii țări, doresc să vă adresez Dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, urările mele, ale celorlalți uteciști din uzină, urări sincere, tinerești, de sănătate și fericire, de viață lungă și nobile succese în istorica misiune pe care o aveți de a conduce destinele țării.

ION SANDU

lăcătuș la Uzina de mecanică fină din Sinaia

Orî de cîte ori vine o zi cînd se mai împlineste un an în viața unui om dintre cei pe care-i simți aproape de mine, părinți sau prieteni, îmi năvălesc în suflet o mulțime de amintiri, gânduri — imaginea stăruitoare a celui sărbătorit. Sintem același lucru și acum, cînd Dumneavoastră, om drag nouă tuturor, pretut și stimat de noi, sărbătoriiți al 55-lea an de viață.

Eram încă pe băncile școlii cînd v-am ascultat la Congresul U.T.C., iar mai apoi la aniversarea semicentenarului organizației noastre. Dincolo de aprecierile elogioase dar și de critica ce nu lipsea niciodată, simțeam cu satisfacție aceeași grijă și preocupare ca tînăra generație să crească frumos și drept.

Dar aveam să înțeleg și mai bine acest lucru cînd Dumneavoastră, stimate tovarășe Ceaușescu, ne-ați invitat pe noi, membrii Biroului C.C. al U.T.C. la o discuție asupra activității organizației noastre.

M-a surprins atunci cît de bine ști-ați tot ce ne „doare” pe noi, cît de multe lucruri cunoașteți despre dorințele, aspirațiile, realizările și nerealizările tînereții generații. Și nu numai atât, dar am înțeles cît de mult prețuți forța și calitatea tîneretului nostru, cît de bine ne înțelegeți și cîte speranțe vă puneți în noi, am simțit atunci că toate aceste lucruri erau departe de a se datoră numai unei informări riguroase; am înțeles că omul cu priviri pătrunzătoare, cu glasul cînd sever, cînd blînd și sfîtos, stăpînește un dar neprețuit — tîneretea sufletului.

De aceea astăzi, din toată inima vă urez: mulți ani și tînerete fără bătrînețe, scumpe tovarășe Ceaușescu!

DOINA CIOFU

studentă la Institutul medico-farmacologic București, membră suplentă a Biroului C.C. al U.T.C.

Îmi satisfac serviciul militar într-o subunitate de grăniceri situată în apropierea unui mare obiectiv industrial al țării, pe care dumneavoastră personal — ați vizitat de atîtea ori. V-am văzut pe magistrala, acolo unde oamenii au ridicat, sub îndrumarea dumneavoa-

VIITORUL PATRIEI

tră, cea mai mare cetate a luminii din istoria contemporană a poporului nostru. Eram în postul meu, de veghe, la viaduct, și o imensă bucurie îmi inundă sufletul.

Acum, cînd aniversați cel de al cincizeci și cincilea an al vieții, și al patruzecilea an de activitate revoluționară, eu, noi toți, de pe tîneretea noastră de graniță din constituțiile în care modelul dumneavoastră luminos a făcut să strălucească și mai intens idealul nostru, al tuturor, vă urăm cu căldură sănătate, fericire, ani mulți și izbîndă deplină în marea operă de conducere a națiunii spre înaltele culmi ale comunismului.

Fruntaș TUDOR VOINEA

Aceste rînduri visam să le scriu extrem de simplu, pe cît e de simplă emoția care trebuie să însoțească o urare. Dar „la mulți ani” rostește și scrie în aceste clipe o țară întreagă, și urarea unui scriitor nu e într-o asemenea fericită împrejurare, cu nimic mai importantă decît aceea a oricărui îns. muncind cine știe cum și unde în largul patriei. Și m-a cuprins un trac foarte ciudat și nou, căci sint primele cuvinte pe care le-am scris vreodată unui om politic. Un trac de examen. Aș fi vrut să nu dau friu liber vreunei metafore, as fi vrut să scriu doar senti-

mente. Însă cînd o țară întreagă face o urare, glasul ei înmîit e prea puternic, iar scriitorul, întotdeauna, nu știe să iasă din anonimul decît cu cuvinte, în care iubeste și slăvește ceea ce iubesc și slăvesc toți oamenii de azi. Acolo unde orice om merge la țintă, scriitorul adesea ocolește. Aș vrea să se înțeleagă din aceste rînduri șovăitoare o emoție cît mai directă și mai puternică, cea pe care o simt ca om ce nu scrie, ca simplu cetățean. Republica a fost sărbătorită de cîrînd. O sărbătoare care o anunța pe cealaltă, la nici o lună depărtare. Slava primei sărbători, răsfrîntă asupra celei de a doua, mi se pare cel mai bun semn bun. În această republică atât de destinică, am citit cărți și am scris cărți, norocos să trăiesc într-un stat în care litera își are întreaga forță magică, în care cultura e respectată și sprijinită, în care omul politic este apărătorul frumosului. De la omul politic am învățat o lecție extrem de grea, dar măreață, aceea a responsabilității. Un scriitor, dacă e serios, își asumă responsabilități cînd scrie o carte, și în fața opiniei publice și a istoriei desigur că dă socoteală pentru ea. Însă omul politic nu scrie o carte, el scrie însăși viața, ducînd pe umeri clipă de clipă o responsabilitate care întrece toate bibliotecile. O carte nereușită se lartă. Omul politic își asumă însă, cu un curaj pe măsura întregii epoci, scrierea unor evenimente, a unor cotituri, a unor

înaintări gigantice. El poartă pe umeri întregul edificiu, în care se cuprinde și cultura, în care se cuprinde totul. Tocmai de aceea, urarea aceasta, adresată unui om, devine o urare adresată de noi toți propriului nostru destin. Iar cei ce scriu urează în clipa de față propriului lor condei, propriilor lor opere.

Și așa cum mi-a fost teamă, iată că năpădit de adîncimea atîtor înțelesuri pe care un om politic le trezește numai prin persoana lui, m-am pierdut în cuvinte. Încă o dată, emoția se naște din tot ce înseamnă republica și omul care devine simbolul ei permanent și definitiv. Sint fericit că scriu într-o țară în care scrisul înseamnă atât de mult, pentru că oamenii politici i-au restabilit valoarea. Și închei cu cuvintele cele mai bune, cu scrisoarea cea mai scurtă poate, singura pe care ar fi trebuit să o scriu: LA MULȚI ANI!

PETRU POPESCU

scriitor

Aș vrea ca rîndurile pe care vi le adresez să poarte încărcătura sentimentelor și gîndurilor generației mele, recunoștința pe care v-o poartă pentru tot ce ați făcut și faceți pentru noi, tinerii, indiferent de naționalitate. Istoria contemporană stă mărturie înțeleptei politici naționale a P.C.R., a neobositei lupte și activității desfășurate de Dumneavoastră, stimate tovarășe secretar general. Copilăria și tîneretea ne-au fost și ne sînt luminate de soarele socialist a cărui strălucire a rodit în unitatea întregului popor în jurul conducătorului său iubit. Trebuie doar să-ți deschizi ochii să vezi, urechile să auzi freacă mînușelor al armatei de constructori ai orînduirii noastre noi. În cadența acestui detașament urlas ne încadrăm și noi, cetățeni de naționalitate maghiară.

Permiteți-mi, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, ca acum, cu prilejul zilei Dumneavoastră de naștere, să vă urez, în numele nostru, al tuturor, multă sănătate și viață îndelungată.

SARKANY CSABA

muncitor lăcătuș în Uzina de reparații auto — Tg. Mureș

Sper să nu mi-o luați în nume de rău dacă în acest moment sărbătorec din ziua Dumneavoastră, o să vă spun cîte ceva despre noi, oamenii din Mărăcineni, despre satul nostru. O să mă refer în primul rînd la felul cum oamenii privesc munca. La sfîrșitul anului trecut ferma legumicolă a obținut premiul întâi pe județ și Ordinul Muncii clasa I-a. Rezultate bune am avut și la culturile de cîmp și la fermă. Și doresc să vă scriu, în al doilea rînd, despre felul cum oamenii înțeleg viața. Cînd sînt aceasta mă gîndesc la toți oamenii satului, dar mai ales la noi, cei tineri. Avem condiții de muncă și de viață din ce în ce mai bune și în aceeași măsură posibilități de afirmare. Vă rog să primiți aceste rînduri — în care am vorbit despre rezultatele noastre și despre viața noastră — ca pe un dar din partea mea și a celorlalți tineri din Mărăcineni de ziua Dumneavoastră, un dar făcut omului care se străduiește din toate puterile sale pentru ca noi toți să muncim mai bine și să trăim mai bine.

ELENA IONESCU

Cooperativa agricolă de producție „1907” din Mărăcineni, județul Buzău

DESTIN ISTORIC

cu o rezistență și tenacitate de cea mai înaltă excepție? „Există destine politice care par marcate chiar de la început de semne ori coincidențe stranii, spune Hamelet, biograful său de mai tîrziu. Nicolae Ceaușescu, astăzi apărătorul independenței țării sale, a văzut lumina zilei la 26 ianuarie 1918, adică în chiar anul în care populația Transilvaniei își proclama voiața de a vedea înfăptuindu-se integritatea teritorială a României”.

Mă uit azi peste acele dealuri, privesc chipuri de oameni,

case, drumuri și nimic spectaculos, niceșteri; dimpotrivă, totul este firesc, liniștit. O liniște matcă, s-ar putea zice, abur crud de zăpezi și clătinate de arbori. Și totuși, în excepția ei cea mai curată, viața celui ce călca cu tălpile sale desculțe pămîntul avea să devină, încă din tragediile copilăriei, istorie. Și avea să-și pună pețea pe un timp eroic. „Era un copil curajos, ne spunea sora sa, Elena, azi directoare a liceului din comună. Mama ne povestea că nu-i era frică de nimic. Și nu-i era frică, mai întii și-n-

ții, de muncă. Venea de la școală și întreba: mamă eu ce am de făcut? Și lua, pe umerii săi, pînă seara tîrziu, grijile gospodărești ale casei. Seara își pregătea lecțiile, învăța de pe cărți împrumutate. Dar nu se plîngea niciodată că-i e greu, deși greu ne era la toți. El nu obosea niciodată și-i îndemna și pe ceilalți: haideți cu mine la treabă!”

Casa, ea toate celelalte din sat — insule verzi de verdeață în mijlocul anului de o simplitate sobră acum, în reflex de zăpezi — se ridică dintr-o margine

de riu. Ea și-a cîștigat un drept la istorie printr-un nume de familie. Casă de țărani săraci, cu pămînt pe jos și acoperită cu șură. Casă de oameni gospodari care se luptau cu nevoile și războiul prin muncă și prin cinste. Din această casă spre o altă lume, a muncitorilor, neuitînd-o pe aceea pe care o lăsa acasă, a țăranelor. Nu avea nici un ban în buzunar, pleca singur și avea să se întorcă după cîțiva ani de dublă ucenicie și calificare: muncitor și revoluționar.

„Era cu o cămășă cu minci scurte, așa

l-am văzut — își amintește sora sa. Era obosit, între jandarmi. I s-a impus să stea acasă, să nu mai plece. Dar după un scurt timp s-a hotărît din nou. Îmi pare că tata a vindut o oaie atunci și i-a făcut rost de bani”.

Au urmat ani de mari și lungi frămîntări sociale de încercări grele ale istoriei. Știm ce s-a întîmplat: arestări, prigoniri. Forțele democratice, muncitorești străbăteau lungul traseu al luptei și rezistenței. În frînturile acestea se remarcă deja o personalitate: Nicolae Ceaușescu. Și știm

ce s-a mai întîmplat, știm cine sintem și unde sintem mai ales și știm căreia șanse datorăm aceasta. Un lucru rămîne fascinant. Privesc acele coline și văi, chipuri de oameni, case și drumuri care au fost martore odinioară copilăriei celui al cărui nume stă astăzi pe buzele și în inimile tuturor. Ele, acele locuri au rămas în parte aceleași. Și oamenii sînt într-un fel aceeași. Marcaje de semnele timpului, evident dar, într-un fel, aceiași. Întorcem filele istoriei îndărăt și îi găsim acolo de secole și secole. Alții, generații după generații, dar parcă aceiași. Imaginea cea mai elocventă a ideii de familie. Și a neuitării rădăcinilor, a legă-

turilor tari cu pămîntul, cu viața, cu oamenii. Și ceea ce este și mai fascinant e permanența însăși a însemnelor unui destin. Nu resimțim noi, în alcătuirea noastră de familie unică, socialistă, aceluși azi veșnic proaspăt „haideți cu mine la treabă”, nu este el confirmarea, de afită și afită ori pilduitoare, a unui mod propriu de a fi și care comunicăm zilnic, deschis, direct? „Haideți cu mine la treabă”, iată un îndemn în care — mi-ngădui să spun — îl întîlnim, în constanța și complexitatea personalității sale de azi pe cel care încă de mic era, prin excepție, mare. Și n-a contrazis cu nimic aceasta

A. I. ZAINESCU

SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI ÎMPLINEȘTE 55 DE ANI DE VIAȚĂ

ȘI 40 DE ANI DE ACTIVITATE ÎN RÎNDURILE MIȘCĂRII COMUNISTE

CUVINTUL TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

la Ședința comună a Comitetului Executiv al C. C. al P. C. R., Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri

Dragi tovarăși, Imi vine greu să-mi adun acum gândurile și, de aceea, nu știu cum voi reuși să răspund celor cuprinse în scrisoarea pe care a citit-o aici tovarășul Maurer.

Doresc, în primul rând, să mulțumesc Comitetului Executiv, Comitetului Central, Consiliului de Stat și guvernului, întregului partid, pentru sentimentele de dragoste, pentru aprecierile care au fost făcute în această scrisoare la adresa activității mele.

Sigur că vârsta de 55 de ani nu este neapărat un merit, însă depinde cum ai trăit acești ani. Activitatea de 40 de ani în mișcarea revoluționară constituie, într-adevăr, o dovadă a faptului că m-am străduit să slujesc fără prăgeli cauza partidului, interesele vitale ale clasei muncitoare, lărmimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii.

Fără deosebire de naționalitate — ale întregului nostru popor. Sint aici cîțiva tovarăși cu care am lucrat în ani ilegaliți. Într-adevăr au fost ani grei. Dar, spre bucuria noastră și mîntirea poporului român, eu însumi am avut un număr important de activități, de militanți care, prin munca și lupta lor, au știut să unească forțele progresiste, democratice pentru o politică nouă în România, pentru dezvoltarea democrației a țării. M-am cunoscut cu tovarășul Maurer tot în anii ilegaliți.

Este o satisfacție ca — ajungînd la o vîrstă medie, ca să nu spun înaintată — să poți constata că într-adevăr, cea mai mare parte a vieții ai trăit-o alături de tovarășii din partid, ai fost prezent la cele mai importante momente și evenimente din această perioadă a istoriei poporului nostru, a istoriei partidului nostru, la luptele revoluționare. Aș putea spune că dacă ar trebui, aș tăia, să relau de la început viața și activitatea — ceea ce, desigur, nu mai este posibil — așa proceda așa cum am procedat cu 40 de ani în urmă.

Anii construcției socialiste, după cum știți tovarășii, au fost ani grei dar, totodată, plini de satisfacție. Au trebuit învinse multe greutăți. Partidul nostru a reușit să le învingă. A trebuit să dezvoltăm industria, să transformăm agricultura pe baze noi.

Mă număr printre acei activiști ai partidului care au participat la constituirea primelor cooperative agricole din România și apoi la întregul proces de transformare socialistă a agriculturii. Aici sint mulți tovarăși cu care am lucrat în acea epocă. Am lucrat, într-adevăr, și în armată, dar cea mai mare parte a activității, începînd din 1954, am desfășurat-o în cadrul conducerii de partid, în domeniul organizării muncii partidului nostru. Fără îndoială că în acești ani au fost și lucruri bune, au fost și lipsuri și greșeli, dar am încercat, m-am străduit întotdeauna să-mi îndeplinesc în mod conștiincios, în spirit comunist, îndatoririle încredințate de partid.

Din momentul în care Comitetul Central, partidul, mi-au încredințat funcția de secretar general, am înțeles că răspunderea mea în fața partidului, a poporului îmi cere să depun toate eforturile pentru a uni munca, conducerea de partid, a Comitetului Central, a întregului partid în îndeplinirea programului de dezvoltare socialistă a țării, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

În scrisoarea voastră v-ați referit la multe probleme. Într-adevăr, la Congresul al IX-lea, al X-lea, la conferințele naționale, partidul nostru a adoptat un sir de măsuri importante pentru activitatea sa, pentru construcția socialistă în România. Doresc să vă declar deschis, și în această privință, că, dacă ar trebui din nou să repetăm la acele momente, aș proceda la fel, pentru că, consider, acesta a fost singurul drum just pe care trebuia să mergem, pentru a rupe cu anumite greșeli din trecut, pentru a face ca partidul nostru să capete încredere în forțele sale, pentru ca poporul să capete tot mai multă încredere în partid, dindu-i în felul acesta puterea necesară pentru a merge înainte.

În partid am înțeles că este necesar să fac totul pentru a-ți ridica conștiințele, pentru a-ți însuși materialismul dialectic și istoric ca metodă de gândire, de analiză a tuturor fenomenelor sociale, pentru însușirea concepției marxist-leniniste.

M-am străduit și consider că trebuie în continuare să fac totul pentru a fi întotdeauna la

înălțimea înaltei misiuni încredințate de partid și popor. Cu toții cred că înțelegem că fiecare comunist poate să-și îndeplinească în bune condiții misiunea sa, în orice domeniu și în orice funcție, numai în măsura în care analizează fenomenele sociale prin prisma concepției materialist-dialectice și istorice. Nu putem asigura mersul înainte rămînînd la teze vechi, care și-au avut la timpul respectiv valabilitatea, care, unele cu caracter general, și-o păstrează și acum, dar care nu dau decît direcția, orientarea și nu soluții pentru problemele contemporane, pentru dezvoltarea societății socialiste și, în general, a societății omenești în viitor. Tocmai de aceea, partidul nostru insistă, și trebuie să insistăm în continuare, pentru ridicarea nivelului ideologic, de conștiință comunistă a cadrelor, să desfășurăm o largă muncă educativă, de formare a omului nostru înalt, și trebuie să urmărim, forța și tăria de neînvins a partidului nostru.

Vreau să exprim mulțumiri pentru faptul că am colaborat în bune condiții — mă refer la anii mai îndepărtați — cu mulți dintre voi, iar în ultimii ani, în cadrul Comitetului Executiv, al Consiliului de Stat, al guvernului, am reușit împreună, datorită faptului că Comitetul Executiv a desfășurat o activitate normală, pe baza principiilor comuniste — să găsim cele mai potrivite soluții pentru diferite probleme ale politicii interne și externe.

Tot ceea ce am realizat în acești ani este rodul muncii colective, al faptului că organele de partid — Prezidiul Permanent, Comitetul Executiv, Secretariatul, Comitetul Central, pînă jos — au obținut succese în perfecționarea activității lor, au înțeles răspunderea pe care o poartă în fața partidului și au acționat uniți în soluționarea tuturor problemelor care s-au ivit. Putem, într-adevăr, cu toții, să fim mîndri de ceea ce am realizat, dar, totodată, sintem conștienți că mai avem multe de făcut pentru a asigura ridicarea României pe noi trepte de progres în toate domeniile de activitate. Avem deplina încredere că partidul nostru, conducerea sa, clasa muncitoare, întregul popor, sint în stare și vom realiza

programul elaborat de Congresul al X-lea și Conferința Națională cu privire la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, la trecerea la construirea comunismului în România.

Am reușit cu toții să realizăm o politică externă marxist-leninistă, bazată pe principiul egalității și respectului reciproc, al internaționalismului proletar și marxism-leninismului. Este, fără îndoială, una din laturile pozitive ale activității partidului nostru faptul că s-a pronunțat și pe pronunță cu sezenă pentru afirmarea principiilor noi în relațiile dintre țările socialiste, pentru întărirea colaborării și unității cu toate țările socialiste. Cu toții, în ilegalitate, am intrat în mișcare și am militat pentru apărarea primului stat socialist. Am făcut bine că am procedat astfel. Dar atunci exista un singur stat socialist. Azi, în colaborare ale României, internaționalismul proletar, marxism-leninismul constă în dezvoltarea colaborării între toate cele 14 țări socialiste. Așa trebuie să procedeze un comunist, un marxist-leninist al epocii în care trăim. Așa consider că trebuie să acționeze partidul nostru și în viitor.

Avem relații largi cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu un număr mare de partide socialiste, cu o serie de alte organizații democratice și progresiste. Am reușit să punem o temelie trainică relațiilor de colaborare ale României cu țările care au pășit pe calea dezvoltării independente, cu mișcările de eliberare națională. Trebuie spus că, colaborarea cu aceste țări de state constituie astăzi un factor de o deosebită importanță, atît pentru dezvoltarea economică-socială a acestor țări, cît și pentru lupta antiimperialistă, pentru dezvoltarea progresistă a omenirii. Nu putem să nu subliniem întotdeauna justetea politicii de colaborare cu toate țările lumii, inclusiv cu țările capitaliste dezvoltate, pe baza principiilor coexistenței pașnice. României, ca orice stat, nu se poate dezvolta astăzi izolindu-se, neparticipînd la diviziunea internațională a muncii. Consider că politica noastră de pînă acum trebuie continuată cu fermitate și în viitor. Viața evenimentele au demonstrat pe deplin justetea acestei politici.

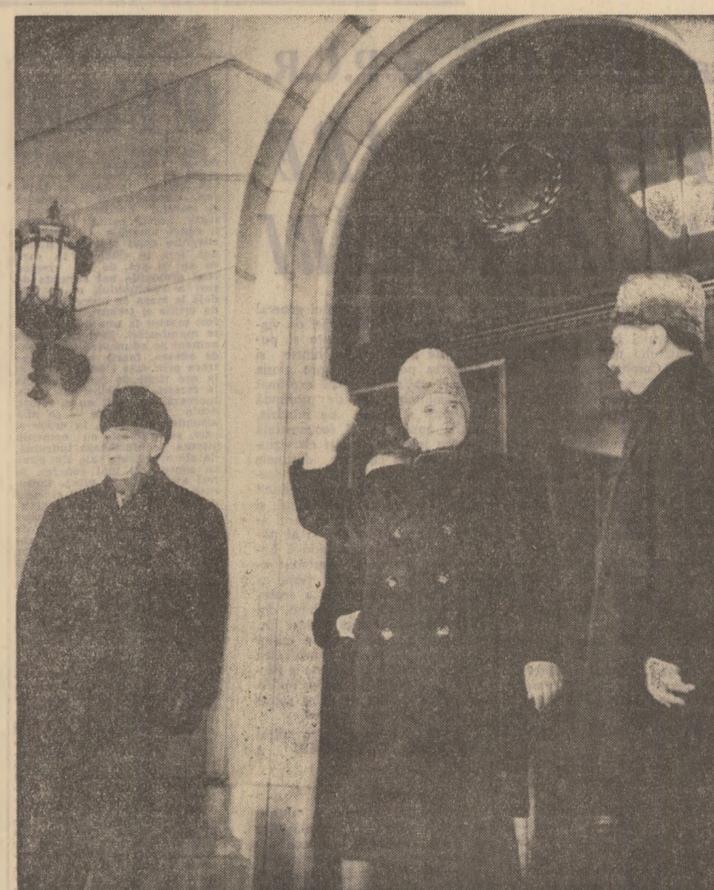
La toate aceste înfăptuiri, Comitetul nostru Executiv, Comitetul Central, partidul, întregul nostru popor au fost părtași activi. Tocmai în această constă forța și tăria de neînvins a partidului, garanția mersului nostru cu fermitate înainte.

Vă rog să mă iertați dacă mă voi opri aici. Nu vreau să fac expunere asupra politicii partidului. Am încercat în câteva cuvinte să mă refer la cele cuprinse în scrisoarea voastră.

Încă o dată, tovarăși, vă mulțumesc pentru sentimentele exprimate în această scrisoară, pentru munca și colaborarea pe care am realizat-o și o realizăm împreună. Doresc să-mi exprim convingerea că și în viitor Comitetul nostru Executiv, Comitetul Central, partidul nostru vor acționa uniți, vor face totul pentru a răspunde încrederii poporului, pentru a-și îndeplini rolul de forță conducătoare a societății noastre. Imi exprim, de asemenea, convingerea că și Consiliul de Stat și guvernul vor acționa pentru îndeplinirea neabătută a politicii partidului și statului nostru în toate secțiunile de activitate.

În ce mă privește, tovarăși, doresc să vă asigur și în aceste momente că voi face totul, că nu voi precupeți nimic pentru a răspunde cu cinste încrederii voastre, încrederii partidului, încrederii poporului, că voi acționa cu toată priceperea mea, cu toată forța mea, pentru întărirea partidului, a legăturilor sale cu poporul, pentru dezvoltarea democrației socialiste, pentru ca poporul nostru să devină tot mai puternic, tot mai unit, pentru ca toți oamenii muncii — fără deosebire de naționalitate — să poată participa activ la întregul proces economic-social. Dezvoltarea democrației socialiste, participarea poporului la conducerea țării, legătura strînsă cu poporul constituie cheuzia că partidul nostru va fi de neînvins, că partidul nostru va putea să-și îndeplinească cu succes misiunea sa.

Doresc să asigur întregul popor că voi fi solidat credincios și că în orice împrejurare imi voi face datoria de comunist, de fiu al poporului meu, lucrînd pentru socialism, pentru comunism, pentru pace și colaborare între popoare. (Aplauze).

GÎND TINERESC DE RECUNOȘTINȚĂ

(Urmare din pag. 1)

tef ilegale i-ați dat organizației noastre, — al cărei strălucit activist ați fost — o inimă vitează și un spirit lucid, o înaltă măiestrie organizatorică și un entuziasm revoluționar de nestăvilit, capacitatea de a găsi soluțiile tactice optime ale bătăliei în desfășurare, ca și forța de a visa la răsăritul de glorie al vremii care, neîndoielnic, urma să vină. Fie-ne, deci, îngăduit să salutăm în persoana dumneavoastră, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pe acela care, în ochii tuturor celor ce vă cunosc biografia, reprezintă însăși demnitatea și nobletea tineretii conștiente.

Sintem mîndri că în fruntea națiunii noastre se află un bărbat care, la 55 de ani de viață, poate număra 40 de ani consacrați în întregii lupte pentru fericirea poporului său. Știm că nu există nici măcar un singur compartiment al vieții sociale a cărui structură actuală și al cărui progres accelerat să nu fie în cea mai strînsă legătură cu prezența creatoare, decisivă, a secretarului general al partidului. Ca mărturie putem aduce și evoluția generației careia îi aparținem. În munca și în învățarea noastră, în traul de toate zilele cit și în liniile de perspectivă care ne dau înțelegerea telurilor pentru care milităm, noi, cei tineri, români, maghiari, germani, și de alte naționalități, ne bucurăm de îndrumarea dumneavoastră atentă, plină de o părintească dragoste comunistă. Conducător investit cu cele mai înalte răspunderi în partid și în stat, v-ați găsit întotdeauna timp pentru a ne ajuta, cu fapta și cuvîntul, să găsim propriul nostru drum spre adevăr, spre slujirea devotată a patriei socialiste, spre dobîndirea unei conștiințe de tineri comunisti. Nenumăratele întîlniri pe care le-ați avut cu tineretul muncitoresc, cu tineretul studios, cu tineretul satelor din toate colțurile României vor rămîne, în memoria acestei generații, ca tot atitea zile de mare emoție colectivă, minunate, dialoguri între conducători și floarea țării, substanțiale constituiri de lucru desfășurate direct sub șchelele șantierului, între mașinile unelte din hala industrială, lingă aparatele laboratorului universitar sau în mijlocul lanului capt, gata de seceriș, adică pretutindeni unde, alături de matura ne facem și noi datoria. Adinc recunoșcătorii, să ne fie îngăduit a ne adresa dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pe care vă simțim plin de o cuceritoare tinerețe, nespuse de apropiată inimilor noastre cărora le oferim în fiecare zi, în fiecare clipă, un exemplu de minunat dinamism, pentru a vă mărturisii, odată cu dragostea ce vă purtăm, atașamentul total al tinerilor față de politica știin-

țifică, marxist-leninistă a Partidului Comunist Român, hotărîrea noastră nestrămutată de a ne dăruii, așa cum ne-ați învățat, toate forțele pentru îndeplinirea ei.

De la cea mai autorizată tribună ne-ați făcut onoarea să acordăm, cu diferite prilejuri, o înaltă apreciere contribuției tineretului la succesele economiei și culturii socialiste. Adevărul este că în declanșarea fiecărei inițiative valoroase a organelor și organizațiilor U.T.C., care sint preocupate astăzi să îndeplinească îndatoririle dumneavoastră privind îmbunătățirea stilului și metodelor de muncă, la izvorul tuturor acțiunilor patriotice în care au fost antrenate milioane de tineri de la orașe și sate, putem detecta cu ușurință efectele binefăcătoare ale muncii comunistilor, și în primul rînd, nemăsurata influență pozitivă exercitată de exemplul dumneavoastră personal, de îndemnul pe care ni le acordăm în permanență cu neostenită grijă părintească.

Din programul atît de dens al fiecărei zile de muncă pe care o desfășurați la Comitetul Central al Partidului, la Consiliul de Stat, la unitățile de conducere ale industriei, agriculturii sau învățămîntului cit și în mijlocul maselor de producători ai bunurilor materiale și spirituale, se desprinde pentru noi cea mai convingătoare lecție practică de abnegație, devotament comunist, al cărei ecou ne străduim — și ne vom strădui din ce în ce mai mult — să fim noi înșine. Avem cinstea să ne prezentăm astăzi ca tineretului unei țări al cărei destin contemporan o dobîndit o poziție plină de stimă de toate meridianele lumii prin ingemănarea a două nume perfect reprezentative: România — Ceaușescu. Vă asigurăm că ne sint bine cunoscute excepționala putere de muncă și înalta consecvență principială care au rodit astfel și că nouă, tinerilor cetățeni ai patriei — ne este nespuse de scump imensul dumneavoastră aport de energie și talent, de inițiative și idei la prestigiu internațional al societății și națiunii noastre socialiste.

Ne fie, așadar, îngăduit, în solemnitatea acestei zile, noi tinerii de toate profesiile, muncitori, țărani, elevi, studenți, intelectuali, militari, să sărbătorim cu toată dragostea, împreună cu întregul popor, pe acela care a știut să dea generației noastre oglină etică cea mai perfect șlefuită, în cristalinul căreia să ne putem cerceta, cu o tot mai mare exigență, realizările și aspirațiile noastre tinerești, fapta și visul, împlinirea și dorul.

La mulți ani fericiți, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu!

ÎNFLĂCĂRATA SOLIE A CELOR MAI TINERI CETĂȚENI

Într-o atmosferă emoționantă, sute și sute de pionieri — solii celor mai tineri cetățeni ai patriei — au venit, cu inimile pline de bucurie, să aducă prinos de dragoste și recunoștință celui mai iubit și apropiat îndrumător, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În cuvinte simple, în versuri înaripate, ei au exprimat vibrant căldura sentimentelor lor, grațitudinea față de condițiile create în patria noastră pentru dezvoltarea tineretului sîntos, bine pregătît, devotat cauzei socialismului și comunismului.

Alături de tovarășul Nicolae Ceaușescu, se aflau tovarășii Elena Ceaușescu, tovarășii George Maurer, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Virgil Trofin, Ilie Verdet, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv, secretarii C.C. al P.C.R. Delegația Consiliului Național al Organizației Pionierilor împlinează un mesaj, în care se spune: Gîndurile pline de dragoste și recunoștință ale tuturor celor două milioane de pionieri ai României socialiste se îndreaptă spre Dumneavoastră, conducătorul încercat și iscusit al partidului și al țării, prietenul, părintele și îndrumătorul nostru cel mai iubit și apropiat.

Spre a răspunde cu cinstite înalte misiuni ce ne-ati încredințat, de a contribui la edu-

care și pregătirea pentru muncă și viață a celor mai tineri cetățeni ai patriei, noi, tinerii tovarășe Nicolae Ceaușescu, să depunem tot entuziasmul nostru revoluționar, întreaga noastră pricepere și capacitate de muncă pentru a sădi în sufletele copiilor înaltele virtuți și idealurile ale comunistilor, pildurilor Dumneavoastră — exemplu de muncă și luptă pusă în slujba propășirii națiunii noastre.

În numele pionierilor și școlărilor, al tuturor copiilor țării, pionierul Alexandru Pop, locuitor al prezidiului Consiliului Național al Organizației Pionierilor, a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu un cald salut pionieresc, urări de sănătate și fericire, de multe, multe bucurii în munca de înaltă răspundere ce o îndeplinește.

Multumind pentru tot ceea ce a făcut și face pentru copiii patriei, pentru viitorul lor fericit, el a înmînat tovarășului Nicolae Ceaușescu un album cu mesajul copiilor țării, simbol al năzuinței lor cinstite și înflăcărata de a fi mereu așa după cum i-a îndemnat și învățat secretarul general al partidului.

Cu glas cristalin pioniera Monica Toader, elevă la Școala generală nr. 56 recită poezia intitulată sugestiv „Darul meu”, scrisă pentru această aniversare de la pioniera Liliana Dimășcu de la Școala generală nr. 74 din București:

De ziua ta mi-e inima vîpăie
Iubit părinte, Ceaușescu Nicolae,
Aș vrea în dar să-ți dau
Un cîmp de flori,
Sau iia mea de sărbătorii,
Să-ți fac din stele o cunună,
Să-ți dăruii dintr-o notă cea mai bună
Miraesma zorilor îți dăruii
Din partea mea și-a fetei mele;
Și-ți dăruii azi dintre comori
Cravata roșie de cutătorii
E ziua ta și visurile mele
Ard pentru tine, sus,
Ca niște stele.

elevă la Liceul nr. 8, Iași, recită poezia „Comunist de omenie” pe care a scris-o în cinstea aniversării:

Pentru aceste zile ai luptat
Din anii cei mai tineri ne-amfrit
Și mîndru poți să fii și mulțumit.
Că-ți vezi acum visul împlinit.
Ești cel mai tineri frate de bun de muncă
Din munții cei înalți și pînă-n lună;
Pentru bătrîni ești sprîjin și odihnă.
Căci larma vieții azi și-o duc în tîhnă.
Veghezi cu grijă zilele-norșite
Copilăriei noastre fericite.
Nu te simțim în firea clipă
Cînd visul nostru-și capătă aripă.
Exemplul tău de sacrificiu, cinstite
Îi vom purta întreaga viață-n minte.
Îți mulțumim din suflet pentru toate
Și îți dorim mulți ani și sănătate
Căci cîntă astăzi în toată țaria
Ceaușescu-Eroism, Communismul-România.

Un alt tînar poet, pionierul Mihai Tănăsescu, elev la Școala generală nr. 186 din București,

recită poezia sa, „Ești rază de lumină”:

Partid, ești raza de lumină
Ce bucuri inima oricărui om
Tu faci ca România să devină
Ce n-a visat în veacuri domn de domn.
Cel mai iubit erou și fiu al țării
Tovarășe, stimate Ceaușescu Nicolae,
Vi-s ani cincizeci și cinei adinei ca raza mării
Cînd cerul cu pămîntul se-ntrăieie.
Noi, toți copiii patriei, vă înalțăm
Aștepta flori cu fiecare mină
Cîți ani împodobiiți și vă urăm
Să fii mereu erou cu fruntea în lumină.
Mulți ani cînd spunem, vă dorim
Să fii și mîndru și viteaz și tare.
Spre comunism noi să suim
Umăr la umăr și-n miini e-o floare.

Adresîndu-se pionierilor tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU a spus:

Dragii mei prieteni,
Vă mulțumesc vouă pentru urările ce mi le-ați adresat, tuturor copiilor patriei. În tot ceea ce ați spus văd o expresie a dragostei voastre față de partid, față de patria care face totul ca viața voastră, a tuturor copiilor să fie tot mai fericită, tot mai îmbelsugată.
Trăiți vremuri minunate! Poporul nostru merge cu pași fermi și mari spre comunism. Voi veți avea fericirea de a munci și trăi în cea mai înaintată societate.

Vă doresc să obțineți rezultate tot mai bune la învățatură. Să vă străduiți a vă însuși cele mai înalte cunoștințe în toate

domeniile de activitate. Să nu uitați niciodată că pentru a putea să vă faceți datoria față de patrie, față de partid, trebuie să devenii stăpîni pe tot ceea ce omenirea, gîndirea umană, au mai bun.

Sinteiți copii, sinteiți tineri! Aveți în fața voastră o perspectivă minunată! Fiți întotdeauna gata de a urma partidul, de a vă servi patria! Aceasta este urarea mea fierbinte pe care v-o adresez în această zi, vouă, tuturor copiilor din România. (Aplauze puternice, prelungite).

La sfîrșitul acestei emoționante întîlniri, tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășii Elena Ceaușescu îmbrățișează cu căldură pe pionieri, se fotografiază în mijlocul lor.

Din piepturile copiilor se înalță cîntece de slavă pentru partid, pentru patria socialistă, tradiționalul „Multi ani tră-

iască” adresat conducătorului iubit al partidului și statului nostru.
Pioniera Cornelia Livia Bejan,

de veste hotare

Textul Acordului privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam

La Hanoi și Washington a fost dat publicității textul Acordului privind încetarea războiului și restabilirea păcii în Vietnam.

In acord se arată că părțile participante la conferința de la Paris cu privire la Vietnam, în intenția de a pune capăt războiului și de a restabili pacea în Vietnam, pe baza respectării drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez și a dreptului la autodeterminare al poporului sud-vietnamez și pentru a contribui la consolidarea păcii în Asia și în lume, au realizat un acord pe care își iau obligația de a-l respecta și transpune în fapt.

Articolul 1 prevede că Statele Unite și toate celelalte țări respectă independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Vietnamului, așa cum se recunoaște în acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam.

Articolul 2 arată că, începând din 27 ianuarie 1973, ora 24.00 G.M.T., se va instaura în întreaga Vietnam de Sud încetarea focului. Începând cu aceeași oră, Statele Unite vor înceta activitățile militare împotriva teritoriului R.D. Vietnam, întreprinse cu forțele terestre, aeriene și navale, indiferent unde s-ar afla bazele acestora, și vor pune capăt misiunilor teritoriale, porturilor, instalațiilor portuare și artileriei de navigație ale R.D. Vietnam, S.U.A. vor ridica, vor dezamorsa complet sau vor distruge toate minele din apele teritoriale, porturile, instalațiile portuare și artilerie de navigație ale Vietnamului de nord, de îndată ce prezentul acord va intra în vigoare.

Potrivit articolului 3, părțile implicate își asumă obligația de a menține încetarea focului și de a consolida o pace trinită și stabilă.

Articolul 4 arată că S.U.A. nu și vor continua angajamentul militar și nu se vor amesteca în treburile interne ale Vietnamului de sud.

In decurs de 60 de zile de la semnarea prezentului acord — se spune în articolul 5 — va avea loc o retragere totală din Vietnamul de sud a trupelor, consilierilor militari și personalului militar inclusiv personalul militar tehnic și personalul militar asociat la programele de pacificare, armamentului, instalațiilor portuare și artilerie de război ale S.U.A. și ale altor țări străine aliate cu S.U.A. și cu Republica Vietnam. Demonstrarea bazelor militare din Vietnamul de sud ale S.U.A. și ale celorlalte țări străine sus-menționate va trebui desvârșită în decurs de 60 de zile de la semnarea acordului — prevede articolul 6.

Conform articolului 7, din momentul intrării în vigoare a prezentului acord și până la formarea guvernului prevăzută în articolele 9 și 14 ale acordului, cele două părți sud-vietnameze nu vor accepta introducerea în Vietnamul de sud a trupelor, consilierilor militari și personalului militar inclusiv personal militar tehnic, armamentului, instalațiilor portuare și artilerie de război.

După cum se arată în articolul 8, reintegrarea personalului militar capturat și a civililor străini aparținând părților în cauză, trebuie înfăptuită simultan cu retragerea trupelor, menționată în articolul 5, și ea trebuie să aibă sfârșit nu mai târziu decât în aceeași zi ca și via la sfârșit retragerea trupelor.

Guvernul S.U.A. și guvernul R.D. Vietnam — arată articolul 9 — își asumă obligația de a respecta și să asigure exercitarea dreptului la autodeterminare al populației sud-vietnameze: dreptul la autodeterminare al populației sud-vietnameze este pusecificat în termenii și condițiile prezentului acord.

Articolul 10 prevede că, imediat după încetarea focului, cele două părți sud-vietnameze vor înfăptui reconcilierea și înțelegerea națională și vor interzice orice acțiune de represalii și discriminare împotriva unor persoane individuale sau a unor organizații care au colaborat cu o parte sau celelalte, vor asigura libertățile democratice ale poporului.

In articolul 12 se arată că, imediat după încetarea focului, cele două părți sud-vietnameze vor înfăptui reconcilierea și înțelegerea națională și vor interzice orice acțiune de represalii și discriminare împotriva unor persoane individuale sau a unor organizații care au colaborat cu o parte sau celelalte, vor asigura libertățile democratice ale poporului.

Articolul 13 prevede că, în intenția de a pune capăt războiului și de a restabili pacea în Vietnam, pe baza respectării drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez și a dreptului la autodeterminare al poporului sud-vietnamez și pentru a contribui la consolidarea păcii în Asia și în lume, au realizat un acord pe care își iau obligația de a-l respecta și transpune în fapt.

Scrisoare româno-pakistaneză adresată lui Kurt Waldheim

Reprezentanții permanenți ai Republicii Socialiste România și Republicii Islamice Pakistan la O.N.U. au depus, la 24 ianuarie, o scrisoare comună prin care au solicitat secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, Kurt Waldheim, ca Declarația

Protocolul comercial româno-sovietic

In urma tratativelor desfășurate într-o atmosferă de prietenie și colaborare tovarășească, la 23 ianuarie a fost semnat, la Moscova, Protocolul comercial pe anul 1973 între Republica Socialistă România și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Volumele schimburilor de mărfuri reciproce crește în anul 1973 cu aproape 9 la sută în comparație cu anul 1972. Livrările reciproce de mașini și utilaje vor depăși cu 22 la sută nivelul din 1972, iar nomenclatură acestora se va lărgi cu noi produse.

Noul protocol comercial prevede depășirea nivelului stabilit pentru anul 1973, prin acordul comercial de lungă durată. Din însărcinarea guvernului Republicii Socialiste România, protocolul a fost semnat de Nicolae M. Nicolae, ministru secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior, iar din însărcinarea guvernului sovietic, de N.S. Felicov, ministru comercial exterior.

La ceremonia semnării au asistat tovarășii Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, M. A. Lescic, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministri adjuncți și funcționari superiori ai Ministerului Comerțului Exterior al U.R.S.S., membrii celor două delegații.

ACORD DE COLABORARE ROMÂNO-CEHOSLOVACA

La Praga a fost semnat, joi, planul pentru aplicarea acordului de colaborare culturală între guvernul Republicii Socialiste România și guvernul Republicii Socialiste Cehoslovace pe anul 1973-1974.

PROGRESSELE IRANULUI

Se împlinește un deceniu de cind Șahinșahul Mohammad Reza Pahlevi Aryamehr a inițiat un amplu program de dezvoltare și de reforme economice și sociale în Iran vizând primul rând reformarea agrară, modernizarea principalilor resurse naturale și lichidarea analfabetismului. Deceniul care a trecut a fost bogat în realizări, expresie a forței creatoare a poporului iranian, a năzuinței sale de a înainta pe calea progresului și prosperității. Opera constructivă pe care poporul iranian o realizează este privită cu simpatie de opinia publică din țara noastră care își exprimă deplina satisfacție pentru cursul ascendent al relațiilor dintre România și Iran.

„Armata științei”

Reforma învățământului în Iran a fost elaborată în funcție de necesitățile industriei și agriculturii țării. Sistemul propus s-a intitulat „Educație funcțională” deoarece el trebuia să răspundă unei funcțiuni foarte precise, capabile să schimbe rapid, fundamental, să modernizeze mentalitatea țăranilor, să le ofere un treptat numărul analfabetei, pentru formarea bazei umane care să traducă în viață obiectivele programului de dezvoltare economică și socială a Iranului. Punând accentul pe lecțiile practice adaptate dezvoltării rale „educație funcțională” este chemată să contribuie în egală măsură la progresul instrucției și al vieții economice a satului. În acest scop s-a făcut apel la toate resursele țării și s-a creat un corp disciplinat, specializat, capabil să asigure recomandările făcute de conducătorii statului iranian. Astfel a luat ființă „armata științei”. Membrii acestei se numesc „sepahis” și urmează cursuri de instruire proprie, timp de patru luni și apoi se îndreaptă spre unul dintre cele 60.000 de sate pentru a-și învăța pe țăranii (copii, oameni mari și bătrâni) să scrie, să citească, să înțeleagă și să aplice într-un răsplat de 14 luni principiile „educației funcționale” pentru atingerea obiectivelor instrucției publice primare la sate. Trebuie spus aici că din această armată fac parte și țineri. Conform statisticilor Centrului de Documentare al

Ministerului de Informații al Iranului, la această acțiune cu caracter național, de mare amploare, au luat parte 84.736 tineri și 12.724 țineri, numărul lor sporind constant de la o promoție la alta. Mesajeri științei de carte se bucură de multă prețuire, eforturile lor de a-și duce activitatea cu succes la bun sfârșit fiind expresia unor profunde sentimente patriotice. Rezultatele foarte bune obținute până în prezent dovedesc că acțiunea de învățământ răspunde necesităților esențiale ale dezvoltării satelor iraniene.

Al patrulea plan cincinal a accelerat creșterea economică a Iranului accentuând în mod particular dezvoltarea serviciilor sociale, repartizarea mai echitabilă a veniturilor, crearea bazelor populare ale învățământului de toate gradele. În acest sens 1,6 milioane de copii, adolescenți și tineri iranieni au fost înscriși în școlile primare, secundare și superioare în ultimii cinci ani. Numărul tinerilor care au frecventat școlile profesionale și tehnice, institutelor de învățământ superior s-a ridicat în timpul acestui plan cincinal de la 17.000 la 130.000. S-au întreprins, de asemenea, cursuri speciale pentru calificarea muncitorilor.

FINLANDA ȘI R.D. VIETNAM AU STABILIT RELAȚII DIPLOMATICE LA NIVEL DE AMBASADĂ. Republica Finlanda și Republica Democrată Vietnam au stabilit relații diplomatice la nivel de ambasadă — anunță agenția T.A.S.S., citind un comunicat oficial al Ministerului Afacerilor Externe al Finlandei.

Pe insula Vestmanna, din largul coastelor islandeze — unde vulcanul Heiðafell („Muntele sacru”) a început să erupă în noaptea de luni spre marți, după 600 de ani de inactivitate — situația s-a agravat. Riu de lavă incandescentă pornește dintr-o mare fisură — lungă de aproape două kilometri — aflată pe unul din versanții muntelui. În cursul nopții de miercuri spre joi, direcția de scurgere a lavei s-a schimbat, orientându-se spre orșutul Vestmannaeyar, situat pe malul mării, la poalele vulcanului. Evacuarea celor aproximativ 5.000 de locuitori ai orășului a fost terminată încă de marți. Cinci clădiri din orș — acum părăsite — au fost distruse de suvoiul de magmă care, în contact cu apa mării, a format de acum un nou nuntete ce s-a înălțat la peste 100 metri.

Tineri muncitori iranieni într-o fabrică de televizoare

India la timpul prezent

Într-un înserat, cind căldura pare mai puțin brutală, am vizitat Qutab Minar — un îndrăzneț turn din piatră roșie înalt de 70 de metri, cu o scară în spirală cu 376 trepte care conduc către vârful lui, ridicat cu o mie de ani în urmă. În imediata lui apropiere se află o coloană de fier a cărei vîrstă o depășește pe cea a celebrului monument. Coloana a prins rădăcini în pămînt de 1.500 ani, dar secolele care au trecut peste ea n-au lăsat nici o urmă. Teribila umiditate de la Delhi n-a izbutit să o ruginească. Specialiștii englezi au încercat să-i studieze aliajul și n-au izbutit să dezlege enigma. Indienii denumesc această coloană „stîlpul fericii” și legenda pretinde că cel ce o cuprinde în brațele sale dobîndește fagăduiala împlinirii dorințelor. Fierște, fiecărui vizitator încearcă să îmbrățișeze coloana de fier pe care rugina vremii nu s-a prins.

Dar numai legendele — oricît ar fi ele de generoase — nu pot duce fericele. În India prezentul se înțelege că prosperitatea nu poate fi cîștigată pe nisipul speranțelor vage, că ea poate fi obținută doar printr-un neobosit efort care să asocieze la modul cel mai concret puterea brațelor și agetimea minții, care să aducă proiectele cutăzătoare în faza realizării. Cei ce învătă să birue masonul și încep să stăpînească energia nucleară aparțin unei Indii care, mîndră de trecutul ei, investigatează un viitor al reușitelor constructive.

Insemnări de EUGENIU OBREA

Despre complicatele probleme ale evoluției indiene și despre studiile lor am stat de vorbă cu J. P. Naik, secretar al Consiliului indian de cercetări în domeniul științelor sociale. Bătrînul profesor universitar care conduce tînăra instituție de la New Delhi mi-a vorbit despre multitudinea problemelor ce se cer investigate, concluziile analizei științifice trebuind să stea la baza unor măsuri guvernamentale. J. P. Naik mi-a citat câteva din aceste probleme:

Despre complicatele probleme ale evoluției indiene și despre studiile lor am stat de vorbă cu J. P. Naik, secretar al Consiliului indian de cercetări în domeniul științelor sociale. Bătrînul profesor universitar care conduce tînăra instituție de la New Delhi mi-a vorbit despre multitudinea problemelor ce se cer investigate, concluziile analizei științifice trebuind să stea la baza unor măsuri guvernamentale. J. P. Naik mi-a citat câteva din aceste probleme:

R.D.G.: Expoziție românească

Sub auspiciile Uniunii culturale din R.D.G., a fost deschisă, la 25 ianuarie la cinematograful „Tilvli”, din Berlin, o expoziție a Asociației artiștilor fotografi din România, consacrată celei de-a 25-a aniversări a proclamării Republicii.

La deschiderea expoziției au participat reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe și ai Ministerului Culturii.

Reuniunea de la Helsinki

Joi, în cadrul reuniunii multilaterale consacrate pregătirii conferinței generale-europene pentru securitate și cooperare, au luat cuvîntul reprezentanții Finlandei, Spaniei, României, Austriei, Franței, Italiei, Iugoslaviei, Norvegiei, Irlandei și Maltei. Schimbul de opinii s-a referit, în continuare, la problemele ordinii de zi a viitoareii conferințe. Delegații au ajuns la un consens asupra întocmirii, pînă luni, a unui catalog al tuturor propunerilor prezentate de statele participante, urmînd ca, pe această bază, să se treacă la definitivarea agendei conferinței.

Agravarea situației pe Vestmanna

Pe insula Vestmanna, din largul coastelor islandeze — unde vulcanul Heiðafell („Muntele sacru”) a început să erupă în noaptea de luni spre marți, după 600 de ani de inactivitate — situația s-a agravat. Riu de lavă incandescentă pornește dintr-o mare fisură — lungă de aproape două kilometri — aflată pe unul din versanții muntelui. În cursul nopții de miercuri spre joi, direcția de scurgere a lavei s-a schimbat, orientându-se spre orșutul Vestmannaeyar, situat pe malul mării, la poalele vulcanului. Evacuarea celor aproximativ 5.000 de locuitori ai orășului a fost terminată încă de marți. Cinci clădiri din orș — acum părăsite — au fost distruse de suvoiul de magmă care, în contact cu apa mării, a format de acum un nou nuntete ce s-a înălțat la peste 100 metri.

DIZOLVAREA UNIUNII NAȚIONALE A STUDENȚILOR DIN MAROC. Guvernul marocan a hotărît dizolvarea Uniunii Naționale a Studenților, invocînd, în justificarea acestei măsuri, unele incidente între membrii acestei uniuni și poliția, care au avut loc marți, la Rabat. Guvernul a avertizat, totodată, studenții, care se află de mai multe săptămîni în grevă, că dacă nu se vor reintoarce la cursuri vor fi exmatriculați.

DEMONSTRAȚIE A STUDENȚILOR DIN MILANO. Aproximativ 20.000 de studenți au participat, joi, la Milano, la o demonstrație de protest împotriva rănirii grave, de către forțele de poliție, în cursul unei manifestații desfășurate în urmă cu două zile, a doi tineri. Între demonstrații și poliție s-au produs ciocniri.

Primul ministru desemnat al Belgiei, Edmond Leburton, a anunțat formarea noii coaliții guvernamentale, la care participă partidele socialiste, social-cristin și liberal.

Lista noului guvern va fi dată publicității după aprobarea ei de către regele Baudouin.